

30 Μαρτίου 2014

Ένας ψύλλος στο κρεβάτι

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Κάποτε ένας άνθρωπος βασανιζόταν από έναν ψύλλο. Στριφογυρνούσε στο κρεβάτι του χωρίς να μπορεί να κοιμηθεί, επειδή ο μικροσκοπικός ψύλλος τον τσιμπούσε συνεχώς και σε διαφορετικά σημεία του σώματος.

- Οχ, η πλάτη μου... Και έξιψε με μανία την πλάτη του

- Τώρα σ' έπιασα! Και φραααααπ, χαστούκισε το... χέρι του καθώς ένιωθε εκεί την «επίσκεψη» του ψύλλου.

Τρία βράδια ο ψύλλος τον επισκεπτόταν τακτικά και συντονισμένα και δεν άφησε μήτε χέρι μήτε πόδι μήτε στήθος μήτε κοιλιά και πλάτη δίχως να τα τσιμπήσει. Τρεις νύχτες κατόρθωνε να κρύβεται προσεκτικά μέσα στο κάλυμμα της μαξιλαροθήκης. Τη μέρα κοιμόταν και μόλις νύχτωνε έβγαινε από την κρυψώνα του και γέμιζε κοκκινίλες όλο το σώμα του καημένου μας ανθρώπου, από τη μεγάλη φαγούρα που του προκαλούσε, ώσπου...

- Τώρα σε τσάκωσα σίγουρα, αναφώνησε ευχαριστημένος, καθώς πριν από λίγο , είχε φυλακίσει τον μικρούλη ψύλλο μέσα στην παλάμη του.

- Σε παρακαλώ άνθρωπέ μου, άσε με να ζήσω και μη με σκοτώσεις με το ζούληγμά σου.

Ο μικρούλης ψύλλος καθώς έτρεμε μέσα στο χέρι του ανθρώπου μας, προσπαθούσε να σώσει τη ζωή του ικετεύοντας.

- Εξάλλου είμαι πολύ μικρός, πόσο κακό μπορώ να σου κάνω; Εμείς οι ψύλλοι έτσι ζούμε, τσιμπώντας εσάς τους ανθρώπους. Δεν μπορώ να σου κάνω μεγάλο κακό.

Ο άνθρωπός μας άνοιξε τα μάτια του πολύ καλά κάτω από τα χοντρά γυαλιά του και παρατηρούσε μέσα στην παλάμη του τον ψύλλο που τρεμουλιαστά σιγομουρμούριζε, νομίζοντας πως θα κερδίσει τη συμπάθεια του.

- Να ψοφήσεις αμέσως μέσα στα χέρια μου, του απάντησε με αποφασιστικό χαμόγελο που πάγωσε τον ψύλλο μας. Δεν ξέρεις πως το κακό, μικρό ή μεγάλο, δεν πρέπει να το αφήνεις να φυτρώνει;

Και πάει ο ψύλλος μας! Μ' ένα δυνατό ζούληγμα δίχως έλεος...

Γιατί για το κακό, είτε είναι μικρό είτε μεγάλο, δεν πρέπει να υπάρχει λύπη και συμπόνια αλλά... ξερίζωμα.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%psyllos_PD%